

[Socialministeren.]

indstillet på, at der i løbet af 1970'erne skal ske en udbygning af selve pensionernes størrelse.

Det andet, hr. Niels Mørk nævnedes — ja, der var to ting — var spørgsmålet, om man kunne finde et særligt reguleringspristal for pensionister. Mig bekendt har man i det udvalg, der arbejdede med reguleringsgrundlaget, med mulighederne for en automatisk regulering, også undersøgt dette, men er kommet til det resultat, at der næppe ville være særlige fordele forbundet hermed.

Endvidere nævnedes hr. Niels Mørk, at man måtte jo se på i udvalget — og det er jeg naturligvis også indforstået med at vi skal — om man kunne finde et andet reguleringsgrundlag. Jeg forstod ordene sådan, at hvis der var god vilje, så skulle det også nok kunne lade sig gøre. Heroverfor vil jeg meget stærkt understrege, at det ikke er et spørgsmål om vilje eller ikke vilje, men om at finde reguleringsgrundlag, som er effektive også i den forstand, at de hurtigt medfører reguleringer. Det har jo været hovedindvendingen mod de forskellige former for reguleringsgrundlag, man har tænkt sig, at de næsten i alle tilfælde gør det nødvendigt, enten at man foretager en foreløbig regulering på grundlag af et rent skøn over udviklingen, eller at der først kan ske en regulering med ét eller flere års forsinkelse.

Jeg vil gerne understrege regeringens stærke vilje til, at dækningsprocenten fortsat skal være den samme, og at vi derudover kan diskutere pensionernes niveau, men jeg vil også gerne understrege, at jeg tror, vi også vil opleve, når vi igen underkaster det udvalgsbehandling, at mulighederne i fremtiden ligger i forbindelse med en bedre indkomst- og lønstatistik, og dette har igen forbindelse med kildeskatten. Men vi er meget villige til at medvirke i diskussioner og ved undersøgelser heraf.

Niels Mørk: Det er kun en kort bemærkning. Jeg beder ministeren undskyldes, men jeg er lidt skeptisk over for alle tal, der fremkommer vedrørende dækningsprocenten. Jeg tror, at det er meget vanskeligt at komme frem til det rette billede. Nu har ministeren nogle tal. Jeg har nogle tal her,

som er kommet fra socialministeriet i det udvalg, der behandlede problemerne omkring folkepensionen her for nylig, og de viser, hvis vi tager en ufaglært arbejder — og det skal vi efter den konvention, vi er gået ind for — at i 1965 — det var jo det år, pensionstillægget blev indført — da var dækningsprocenten 44,9, og i 1967 var den 44,6, og jeg tror, den er faldet yderligere. Men jeg vil gerne sige for mit vedkommende, at jeg tror, at med disse tal, man får, kan alt og intet bevises, idet realiteten er den, at pensionisterne ikke har fulgt med i den udvikling, der er foregået på arbejdsmarkedet rent pensionsmæssigt set.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil blot nævne i anledning af de tal, hr. Niels Mørk nævner her, at det er naturligvis beregninger så gode, som man overhovedet kan lave dem, men må jeg ikke føje til én ting, at vi også må se på det, jeg var inde på i mit første indlæg, at hvis vi sammenligner en pensionistindtægt med en arbejdsindtægt minus den betalte skat og vi samtidig tager hensyn til det persontilskud, som pensionisterne har fået, så var dækningen i 1958 53,7 pct., og i 1967 er vi oppe på 56,9 pct. af nettoindkomsten for en lønarbejder. Men jeg er enig i, at videre diskussion må foregå i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagernes overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at de 2 forslag til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om udlån til sammenlægning, supplerings samt oprettelse af jordbrug m. m.